

ORIGEN DE LA CANÇÓ DEL BALL DEL PLA TITULADA “LA BOTELLA DE CAS CAS

Cathy

Origen geogràfic En ocasió de les XIII Jornades Culturals de la Plana de l'Arc, una parella d'amics francesos originaris de les Coves, van comentar que la cançó de “La botella de cas cas” cas els era coneguda. De ahí va surgir la idea de què, probablement, aquella cançó venia de França.

Un testimoni d'una altra parella d'amics de Pinet va confirmar aquell origen.

Aquells testimonis reubicaren, per tant, aquesta cançó que pensàvem era sols nostra. Així, preguntant, vam situar el seu origen pels pobles del departament de l'Hérault (34), però també vam descobrir que es cantava i ballava a Sainte-Affrique, en el departament de l'Aveyron en la regió de Midi Pyrénées (12).

Deduïrem que havia de ser una cançó popular, tant per les regions productores de vi, com per aquells departaments limítrofs a elles i que, en algun moment, quan van faltar la gent de les Coves que coneixia el seu origen, es va perdre aquesta informació.

La música i el ball: són idèntics al del ball del pla covarxí, amb les mateixes figures i quantitats de voltes i es ballava per parella com ací, però sense estar integrades a un ball complet com el ball del pla.

La lletra de la cançó francesa: Té similituds amb la versió covarxina.

La situació temporal: Segons el testimoni d'una persona que ens ha informat, solien cantar-la els xiquets i les xiquetes a l'hora del pati quan estaven a l'escola. Aquest testimoni ens situa a l'any **1950**, “més de seixanta anys cap arrere”. Segons el testimoni donat, existeix una tradició de cançons infantils franceses o “comptines” amb jocs de paraules i repeticions de síl·labes amb finalitats lúdiques i de memorització per als xiquets de primària.

Exemple: Une poule sur un mur / Qui picote du pain dur/
picoti picota / Lève la queue / Et puis s'en va /

Traducció : Una gallina damunt d'una paret / Que picoteja pa dur/ picoti picota / Alce la coa / I se'n va ./

La versió francesa de la cançó del Ball del Pla podria haver-se afegit a este mètode pedagògic sense realment ser una “comptine” coneguda per tota França.

Un altre testimoni ens situa la cançó a principis del segle XX, després de la primera guerra de **1914/18**, ja que ens recalca que, després del segon conflicte de 1939/45, va desaparèixer. Textualment: “no la cantaren més”. Podria estar relacionada la seua desaparició amb el període de post-guerra i de restriccions econòmiques.

Una altra font d'informació és el licor Pernod, que s'anomena en la cançó. La fàbrica, Pernod et fils, comercialitza licors en 1805 i adquirix gran fama internacional durant tot el segle XIX. La “fada verda” o absenta era molt popular en el món de la bohèmia, us remetim a la pintura de Degas “La buveuse d'absinthe”, i es converteix a França en la beguda nacional, permetint així el desenvolupament de la destileria.

A principis de segle XX Pernod fabrica més de 25.000 litres de absenta al dia, però el seu consum comença a crear pol·lèmica. En 1915 la fabricació i comercialització de l'absenta es prohibeix. En **1915, 1918, 1920** Pernod trau al mercat licors amb el nom de **Pernod** a base d' anís que, molt prompte, es fan tant populars com el seu avantpassat a base d'absenta.

Eixes dates poden posicionar el començament d'una campanya per a donar a conèixer els productes i ser un indicador temporal de la cançó de la versió francesa on apareix el nom “Pernod”.

Cançó popular :

Un testimoni anterior insisteix en lo molt popular i lúdica que era esta cançó. Podem deduir que sent estos departaments del sur de França productors de vi i de Pernod, fins i tot podria

**FRUITES MARIA
TERESA**

C/. SARAGOSSA, 21 • TEL. 964 426 016
LES COVES DE VINROMÀ

tel. 964 42 60 51 c/ sant antoni 5 les coves de vinromà